

प्रतिबन्धभावोभयोरुद्भव इत्युक्तप्रसङ्गात् । औत्-
कण्ठ्यात्मकतया सुहृदयमानसज्ञापि चित्तवृद्धिं यन-
कैर्विशुद्धे । सन्तान्त्रयं यदि तन्निर्विषयं विरक्तं निर्व्याण
सूक्ष्ममनःसहसा यथाज्ञैः । आत्मानमत्र पुरुषे व्यवधा-
नमेकमन्योचते प्रतिनिहन्तगुणप्रवाहः । सोऽद्येतया चर-
मया मनसोनिवृत्त्या तत्कालहिन्नावसितः सुखदुःखवाह्ये ।
हेतुत्वमप्यसति कर्त्तरि दुःखयोर्यत् स्वात्मन् ! विधत्त उप-
लब्धपरात्मकाः । देहञ्च तच्च चरमः स्थितसंस्थितं वा
विद्मो विप्रश्यति यतोऽध्यगमत् स्वरूपम् । दैवादपेतसुत दै-
ववशादुपेतवासेयथा परिहृतं मदिरामदाब्जः । देहोऽपि
दैववशः सलु कर्म यावत् सारम्भकं प्रतिषमीकृत एव
सामुः । तं संप्रपञ्चमधिगूढसमाधियोगः स्वप्नं पुनर्न भजते
प्रविबुद्धवस्तु । यथा पुलाञ्च वित्ताञ्च पृथङ्मर्त्यः प्रतीयते ।
आप्यात्मत्वेनाभिमताहेहादेः पुरुषस्तथा । यथोक्तमुकाहि-
स्तु, विज्ञातूमाहापि स्वसम्भवात् । आप्यात्मत्वेनाभिमता-
द्यत्नाग्निः पृथगुल्लकात् । भूतेन्द्रियास्तःकरणत्वात् प्रधाना-
ज्जोवसंश्रितात् । आत्मा तथा पृथग्वृष्टा भगवान् ब्रह्म-
क्षितः । सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि च त्मनि । ईक्षेता-
नन्यभावेन भूतेषुपि तदात्मताम् । स्वयोन्येषु तथा ज्यो-
तिरेकं नाना प्रतीयते । योनीनां गुणैषस्यात् तथा-
त्मा प्रकृतस्थितः । तज्जादिसां स्वां प्रकृतिं देवीं सदसदा-
त्मिकाम् । दुर्बिभाव्यां पराभाव्य स्वरूपेणावतिष्ठते” इति
भा० १२००२८५० ।

“देवकृतिरुवाच । लक्षणं महदादीनां प्रकृतेः पुरु-
षस्य च । स्वरूपं लक्ष्यतेऽभीषां येन तत् पारमार्थिकम् ।
यथा सांख्येषु कथितं यन्मूलं तत् प्रचक्षते । भक्तियो-
गस्य मे मार्गं ब्रूहि विस्तरतः प्रभो ! । विरागो येन पुरु-
षो भगवान् ! सर्वतोभवेत् । आचक्षत जीवजोकस्य विविधा
रम संसृतीः । कालस्य चररूपस्य परेषाञ्च परस्य ते ।
स्वरूपं वत कुर्वन्ति यज्ञतोः कुशलञ्जनाः । लोकस्य मि-
थ्याभिमतेरचक्षुषश्चिरं प्रभुप्रस्य तमस्यनाशये । आन्त-
र्यं कर्मस्वनुब्रूया धिया त्वमाविरासीः शिव योगभा-
स्वरः । श्रीमैत्रेय उवाच । इति मातृवैचः स्रष्टुं प्रति-
नन्द्य महासुनिः । आबमाने कुरुतेषु ! प्रीतस्तां कर्तुया-
द्रितः । श्रीभगवानुवाच । भक्तियोगो बहुविधोमार्गै-
र्भवति ! भाव्यते । स्वभावगुणमार्गेण पुंसां साधोविमे-
द्यते । अभिसम्भाय यज्ञिंसां दम्भं मातृस्यैव वा ।
संरम्भी भिज्जग्भावः सवि कुर्यात् स तामसः । वि-

भयानभिसम्भाय यथ ऐश्वर्यैवेव वा । अर्चादावर्चयेदु-
योमां पृथग्भावः स राजसः । कर्म निर्हारस्तुष्टि-
परश्चिन् वा तदर्पणम् । यजेत् यष्ट्यमिति वा पृथग्भावः
स सात्विकः । मदगुणश्रुतिमात्रेण सयि सर्वगुहायये ।
मनोगतिरविच्छिन्ना यथा गङ्गाम्भरोऽम्बुधौ । लक्षणं
भक्तियोगस्य नियुंणस्य ह्युदाहृतम् । अहैतक्यव्यवहि-
ता या भक्तिः पुरुषोत्तमे । सान्त्विक्यसार्धिसामीप्यसा-
ह्यैकत्वमप्युत । दीधमानं न गृह्णन्ति विना मत्सेवनञ्ज-
नाः । स एव भक्तियोगाख्य आत्मनिक उदाहृतः ।
वेनातिव्रज्य विगुणां सङ्गावायोपपद्यते । निवेदिता
निमित्तेन स्वधर्मेण सङ्कीयसा । क्रियायोगेन यत्नेन
नातिहिंसेण नित्यशः । सदुधिष्ण्यदर्शनस्यैव पूजास्तुतिनि-
बन्धनैः । भूतेषु सङ्गावनया सत्वेनासङ्गमेन च । महतां
बहुमानेन दीनानामनुकम्पया । मैत्र्या चैवात्मतत्वेण यत्नेन
नियमेन च । आध्यात्मिकाह्वयणाज्ञासमंकीर्तनाञ्च मे ।
आर्जवेनार्थसङ्केतनिरहृष्टक्रियया तथा । सङ्गर्भो गुणै-
रैतैः परिसंगुञ्जयाययः । पुरुषस्याङ्गसाभ्येति श्रुतिमात्र-
गुणं हि माम् । यथावातरयोषाहमाहङ्के गन्धआशयात् ।
एवं योगरतं चेत् आत्मानमविकारितत् । अहं सर्वेषु भू-
तेषु भूतात्मावस्थितः सदा । तमवज्ञाय मां मर्त्यः कुरुतेऽ-
र्चाविकस्वनम् । यो मां सर्वेषु भूतेषु सन्तमात्मानमीश्वरम् ।
हितार्थां भजते सौदरात् भक्त्येव जुहोति सः । हि-
मतः परकाये मां मानिनो भिज्जदर्जिनः । भूतेषु बहुवैर-
स्त न मनः शान्तिरुच्छति । अहं सञ्चावचैर्द्व्यैः क्रिययोत्
पन्नयाऽनघे । मैत्र्युल्लेखिर्चितोऽर्चायां भूतमासावमानिनः ।
अर्चादावर्चयेत्तापदीश्वरं मां स्तुतुर्मजन् । यावच्च वेद स्तु-
दि र्गवभूतेषुवस्थितम् । आत्मानञ्च परस्यापि यः करोत्वन्त-
रोदरम् । तस्य भिज्जद्वयोऽस्तु विदधे भयस्तुल्यम् । अथ
मां सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् । अहं येद्मानमानार्थां
मैत्र्याभिन्नेन चक्षुषा । जीवाः श्रेष्ठाऽङ्गजीवानां ततः प्रा-
णभ्यः शुभे । ततः सचित्ताः प्रवराः ततश्चेन्द्रियहन्तयः ।
तत्प्रापि सार्यवेदिभ्यः प्रवरा रसवेदिनः । तेभ्यो गन्धविदः
श्रेष्ठास्ततः शब्दविदोवराः । रूपभेदविदस्ततः तनोभयतो-
दतः । तेषां बहुपदाः श्रेष्ठास्तुपपादस्ततोऽपिपात् ।
ततो वर्णाश्चत्वारस्तेषां ब्राह्मण्य उत्तमः । ब्राह्मणेष्वपि
वेदज्ञोऽह्यर्चकोऽभ्यधिकततः । अर्थज्ञात् संशयच्छेत्ता ततः
श्रेष्ठान् स्तुतुर्मजन् । सुतसङ्गस्ततोभूयान् दोग्धान् चर्कनात्मनः
तस्मिन्मार्गपितायेपक्रियायात्मा निरन्तरः । सत्यवितात्मनः